

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Wolfgang und Dr. Wilfried Rey Grundstücksgemeinschaft GbR

Vastustaja: Finanzamt Krefeld

Eelotsuse küsimused

1. Euroopa Liidu Kohus on leidnud, et nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 17 lõike 5 kolmas lõik võimaldab liikmesriikidel konkreetse tehingu korral, nagu mitme kasutusotstarbega hoone ehitamine, näha tasutud sisendkäibemaksu mahaarvatava osa arvutamisel esmajärjekorras ette kõnealuse direktiivi artikli 19 lõikes 1 sätestatud käibel põhinevast meetodist erineva jaotuspõhimõtte, tingimusel et rakendatav meetod tagab mahaarvatava osa kindlaksmääramisel täpsema tulemuse (Euroopa Liidu Kohtu 8. novembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-511/10: BLC Baumarkt, EU:C:2012:689).
 - a) Kas mitme kasutusotstarbega hoone soetamisel või ehitamisel tuleb ostetud kaubad ja teenused, mille maksustatav väärtus kuulub soetamis- või ehituskulude hulka, liigitada mahaarvatava sisendkäibemaksu täpsemaks kindlaksmääramiseks esmalt hoone (maksustatava või maksuvaba) kasutamise seotud tehingute hulka ja vaid seejärel ülejääv sisendkäibemaks jaotada hoone pindalal või käibel põhineva meetodi alusel?
 - b) Kas Euroopa Liidu Kohtu seisukohad 8. novembri 2012. aasta otsuses kohtuasjas C-511/10: BLC Baumarkt (EU: C:2012:689) ja vastus eelnevale küsimusele kehtivad ka mitme kasutusotstarbega hoone kasutamiseks, korrashoiuks ja hooldamiseks ostetud kaupade ja teenuste eest tasutud sisendkäibemaksu puhul?
2. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sättes ette nähtud sisendkäibemaksu esialgse mahaarvamise korrigeerimine on kohaldatav ka olukorras, kus maksukohustuslane jaotas mitme kasutusotstarbega hoone ehitamisel tasutud sisendkäibemaksu nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 19 lõikes 1 ette nähtud ja liikmesriigi õigusega lubatud käibel põhineva meetodi alusel, kuid liikmesriik sätestab tagantjärele, et korrigeerimisperioodi suhtes tuleb esmajärjekorras kohaldada jaotuspõhimõtet, mis erineb käibel põhinevast meetodist?
3. Kas juhul, kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, keelab õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõte nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 20 kohaldamise, kui liikmesriik ei ole selgesti eespool kirjeldatud olukorraks kehtestanud sisendkäibemaksu mahaarvamise korrigeerimise korda ega ole näinud ette üleminekukorda ja kui Bundesfinanzhof on üldiselt pidanud maksukohustuslase rakendatud käibel põhinevat sisendkäibemaksu mahaarvamise meetodit sobivaks?

⁽¹⁾ 17. mail 1977. aastal vastu võetud kuuendat nõukogu direktiivi 77/388/EMÜ (kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas) (EÜT L 145, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 17. juulil 2014 – SIA „Maxima Latvija” versus Konkurences padome

(Kohtuasi C-345/14)

(2014/C 329/06)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SIA „Maxima Latvija”

Vastustaja: Konkurences padome

Eelotsuse küsimused

1. Kas käesolevas kohtuasjas arutatavat äriruumide rendile andja ja jaemüüja (põhirentnik) vahel sõlmitud kokkulepet, mis piirab rendileandja õigust otsustada üksi, ilma kõnealuse põhirentniku nõusolekuta muude äriruumide rendileandmise üle põhirentniku potentsiaalsetele konkurentidele, võib käsitada ettevõtjatevahelise kokkuleppena, mille eesmärgiks on takistada, piirata või kahjustada konkurentsi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõike 1 tähenduses?
2. Kas ja mis eesmärgil tuleb selle kokkuleppe Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõikega 1 kokkusobivuse hindamisel analüüsida turu struktuuri?
3. Kas käesolevas kohtuasjas vaadeldavas kokkuleppes osalejate turujõud ja selle võimalik suurenemine on asjaolu, mida tuleb selle kokkuleppe Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõikega 1 kokkusobivuse hindamisel tingimata arvesse võtta?
4. Kui selleks, et määratleda kokkuleppe põhisisu ja tõendada, et selles esinevad keelatud kokkuleppe koostiselemendid, on vaja hinnata kokkuleppe potentsiaalset mõju turule, siis kas see mõju võib olla samal ajal piisav selleks, et tuvastada, et kokkuleppe vastab mõistele „keelatud kokkulepe”, ilma et oleks vaja hinnata, kas ebasoodne mõju ka tegelikult avaldus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 18. juulil 2014 – New Media Online GmbH versus Bundeskommunikationssenat

(Kohtuasi C-347/14)

(2014/C 329/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: New Media Online GmbH

Vastustaja: Bundeskommunikationssenat

Kolmas isik: Bundeskanzler

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL⁽¹⁾ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) artikli 1 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et hinnatava teenuse vormi ja sisu nõutavat võrreldavust teleringhäälingu vormi ja sisuga saab eeldada siis, kui selliseid teenuseid pakutakse ka teleülekannetes, mida saab pidada massimeedia teenusteks, mis on mõeldud vastuvõtmiseks üldsuse märkimisväärselt suure osa poolt ja millel võib olla sellele selge mõju?